

Otrdiena, 2019. gada 15. janvāris

P8_TA(2019)0014

Dzimumu līdztiesība un nodokļu politika Eiropas Savienībā

Eiropas Parlamenta 2019. gada 15. janvāra rezolūcija par dzimumu līdztiesību un nodokļu politiku Eiropas Savienībā (2018/2095(INI))

(2020/C 411/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. pantu un 3. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 8., 10., 11., 153. un 157. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 23. un 33. pantu,
- ņemot vērā ES Rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā 2015. gadam,
- ņemot vērā Padomes 2016. gada 16. jūnija secinājumus par dzimumu līdztiesību (00337/2016),
- ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu 2011.–2020. gadam, kas pievienots Padomes 2011. gada 7. marta secinājumiem (07166/2011),
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju (ECTK), it īpaši tās 14. pantu, kas aizliedz diskrimināciju,
- ņemot vērā Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām un ANO 2016. gada 15. janvāra ziņojumu "*Final study on illicit financial flows, human rights and the 2030 Agenda for Sustainable Development*" (Galīgais pētījums par nelikumīgām finanšu plūsmām, cilvēktiesībām un Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam), ko sagatavoja neatkarīgais eksperts jautājumos, kas attiecas uz valstu ārējā parāda un citu starptautisko finanšu saistību ietekmi uz visu cilvēktiesību pilnīgu īstenošanu, jo īpaši ekonomikas, sociālajā un kultūras jomā,
- ņemot vērā ANO 1979. gada 18. decembra Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW),
- ņemot vērā Pekinas deklarāciju un rīcības platformu, kas 1995. gada 15. septembrī pieņemta ceturtajā Pasaules sieviešu konferencē, un turpmākos noslēguma dokumentus, kuri pieņemti ANO īpašajās sanāksmēs "Pekina + 5" (2000), "Pekina + 10" (2005), "Pekina + 15" (2010) un "Pekina + 20" (2015),
- ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (Stambulas konvencija) un tās 3. pantu, kurā ar terminu "sociālais dzimums (dzimte)" tiek saprastas "sociālās lomas, uzvedība, nodarbošanās un īpašības, ko konkrēta sabiedrība uzskata par atbilstošām sievietēm un vīriešiem", kā arī ņemot vērā 1994. gada Amerikas Konvenciju par vardarbības pret sievietēm novēršanu, sodīšanu un izskaušanu (Belenas konvencija),
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2015. gada 25. septembra rezolūciju Nr. 70/1 "Pārveidosim mūsu pasauli: ilgtspējīgas attīstības programma 2030. gadam",
- ņemot vērā svarīgākās Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) konvencijas par dzimumu līdztiesību, tostarp Konvenciju par vienlīdzīgu atalgojumu (Nr. 100), Konvenciju par diskrimināciju attiecībā uz nodarbinātību un nodarbošanos (Nr. 111), Konvenciju par darbiniekiem ar ģimenes pienākumiem (Nr. 156) un Maternitātes aizsardzības konvenciju (Nr. 183),
- ņemot vērā kopīgo CEDAW adresēto iesniegumu "*Swiss Responsibility for the Extraterritorial Impacts of Tax Abuse on Women's Rights*" (Šveices atbildība par nodokļu ļaunprātīgas izmantošanas eksteritoriālo ietekmi uz sieviešu tiesībām), kuru iesniedza Ekonomisko un sociālo tiesību centrs (CESR), organizācija *Alliance Sud*, Ņujorkas Universitātes Tiesībzinātņu skolas semināra par taisnīgumu pasaulē organizatori, organizācija *Public Eye* and organizācija *Tax Justice Network* un kurā uzsvērts nesamērīgais nodokļu slogs, kas uzlikts sievietēm, jo īpaši sievietēm ar maziem ienākumiem un sievietēm no jaunattīstības valstīm, un kas saistīts ar zaudētiem valsts ieņēmumiem pārrobežu nodokļu ļaunprātīgas izmantošanas dēļ,

Otrdiena, 2019. gada 15. janvāris

- ņemot vērā Komisijas dienestu 2015. gada 3. decembra darba dokumentu “Stratēģiskā iesaistīšanās dzimumu līdztiesības veicināšanā 2016.–2019. gadā” (SWD(2015)0278),
- ņemot vērā Komisijas stratēģiju “Eiropa 2020” gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei,
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada Eiropas pusgada ziņojumus par valstīm,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada ziņojumu par sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropas Savienībā,
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu “*Taxation Trends in the European Union – Data for the EU Member States, Iceland and Norway, 2018 Edition*” (Nodokļu politikas tendences Eiropas Savienībā — dati par ES dalībvalstīm, Islandi un Norvēģiju, 2018. gada redakcija),
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 8. maija ziņojumu par mazu bērnu aprūpes pakalpojumu attīstību, lai palielinātu sieviešu dalību darba tirgū, līdzsvarotu darba un privāto dzīvi strādājošiem vecākiem un panāktu ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi Eiropā (“Barselonas mērķi”) (COM(2018)0273),
- ņemot vērā Padomes 2004. gada 13. decembra Direktīvu 2004/113/EK, ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu,
- ņemot vērā 2018. gada 18. janvāra priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko Direktīvu 2006/112/EK groza attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa likmēm (COM(2018)0020),
- ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības institūta (EIGE) dzimumu līdztiesības indeksu,
- ņemot vērā UN Women 2015. gada ziņojumu “*Progress of the world's women 2015-2016. Transforming economies, realising rights*” (Pasaules sieviešu progress 2015.–2016. gadā. Pārmaiņas ekonomikā, tiesību īstenošana),
- ņemot vērā Eiropas Padomes speciālistu grupas 2005. gada galīgo ziņojumu par dzimumu līdztiesības principa ievērošanu budžeta plānošanā, kurā dzimumu līdztiesības principa ievērošana budžeta plānošanā definēta kā uz dzimumu līdztiesību balstīta budžetu novērtēšana, visos budžeta plānošanas procesa līmeņos ietverot dzimumu perspektīvu un pārstrukturējot ieņēmumus un izdevumus, lai veicinātu dzimumu līdztiesību,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta 2015. gada pētījumu “*Bringing transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union – I – Assessment of the magnitude of aggressive corporate tax planning*” (Uzņēmumu ienākuma nodokļa politikas pārredzamības, koordinācijas un konverģences veicināšana Eiropas Savienībā. I daļa. Agresīvas uzņēmumu ienākumu nodokļa plānošanas apmēra novērtējums),
- ņemot vērā CEDAW komitejas noslēguma secinājumus par eksteritoriālajām saistībām sakarā ar nelikumīgu finanšu plūsmu un uzņēmumu ienākuma nodokļa apiešanas ietekmi uz dzimumu līdztiesību Šveicē 2016. gadā un Luksemburgā 2018. gadā⁽¹⁾),
- ņemot vērā “*Institute of Development Studies*” 2016. gada politikas ziņojumu “*Redistributing Unpaid Care Work – Why Tax Matters for Women's Rights*” (Neapmaksāta aprūpes darba pārdale — kādēļ nodokļiem ir nozīme sieviešu tiesību aizsardzībā),
- ņemot vērā Parlamenta Pilsoņu tiesību un konstitucionālo jautājumu politikas departamenta C 2017. gada aprīļa pētījumu “*Gender equality and taxation in the European Union*” (Dzimumu līdztiesība un nodokļu politika Eiropas Savienībā),
- ņemot vērā UN Women 2018. gada aprīļa ziņojumu par sievietēm “*Gender, taxation and equality in developing countries*” (Dzimums, nodokļi un līdztiesība jaunattīstības valstīs),
- ņemot vērā 2012. gada 11. septembra rezolūciju par sieviešu lomu videi draudzīgā ekonomikā⁽²⁾),
- ņemot vērā ESAO ziņojumu par ESAO dzimumu līdztiesības ieteikuma (2017. gada jūnijs) un nodokļu un atvieglojumu modeļu (2015. gads) īstenošanu,

⁽¹⁾ CEDAW/C/CHE/CO/4-5, 40.–43. punkts (Šveice, 2016. gads); CEDAW/C/LUX/CO/6-7, 10., 15. un 16. punkts (Luksemburga, 2018. gads).

⁽²⁾ OV C 353 E, 3.12.2013., 38. lpp.

Otrdiena, 2019. gada 15. janvāris

- ņemot vērā 2015. gada 9. jūnija rezolūciju par ES stratēģiju sieviešu un vīriešu līdztiesībai laikposmam pēc 2015. gada ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2016. gada 28. aprīļa rezolūciju par māsasimniecībās nodarbinātām sievietēm un aprūpētājām Eiropas Savienībā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2016. gada 26. maija rezolūciju par nabadzību — dzimuma perspektīva ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2017. gada 14. marta rezolūciju par dzimumu līdztiesību Eiropas Savienībā 2014. un 2015. gadā ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā 2017. gada 13. decembra ieteikumu Padomei un Komisijai pēc izmeklēšanas attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas kopīgās apspriedes, kas rīkotas saskaņā ar Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A8-0416/2018),
- A. tā kā LES 2. un 3. pantā ir atzīts, ka nediskriminēšana un sieviešu un vīriešu līdztiesība ir būtiskas ES vērtības un mērķi, kas ir Savienības pamatā; tā kā LESD 8. un 10. pantā Eiropas Savienībai ir noteikts pienākums tiekties novērst nevienlīdzību, veicināt dzimumu līdztiesību un apkarot diskrimināciju, nosakot un īstenojot savu politiku un darbības; tā kā Pamattiesību harta ietver tiesības un principus, kas attiecas uz tiešas un netiešas diskriminācijas aizliegumu (21. panta 1. punkts) un vīriešu un sieviešu līdztiesību (23. pants); tā kā ES Pamattiesību hartā noteiktās tiesības ir tieši attiecināmas uz dalībvalstīm, īstenojot Savienības tiesību aktus (51. pants);
- B. tā kā Eiropas Savienībā sievietes joprojām nav pietiekami pārstāvētas darba tirgū — sieviešu kopējais nodarbinātības rādītājs joprojām ir par gandrīz 12 % zemāks nekā vīriešu nodarbinātības rādītājs; tā kā ES 31,5 % no strādājošām sievietēm strādā nepilnu darba laiku (salīdzinājumā ar 8,2 % strādājošu vīriešu);
- C. tā kā ir ļoti svarīgi risināt vīriešu un sieviešu nodarbinātības atšķirības un samazināt vīriešu un sieviešu pensiju atšķirības, kas ES ir vidēji gandrīz 40 % un izriet no pastāvīgas nevienlīdzības sieviešu dzīves laikā un laikposmiem, kad viņas nav iesaistītas darba tirgū;
- D. tā kā vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirības ES ir 16 %, kas nozīmē, ka sievietes ES visās ekonomikas nozarēs stundā nopelna par vidēji 16 % mazāk nekā vīrieši;
- E. tā kā dažādo atšķirību kopējā ietekme, kas skar sievietes (vīriešu un sieviešu darba samaksas, nodarbinātības rādītāju, karjeras un bērnu kopšanas atvaļinājuma, pilnas darba dienas un nepilnas darba dienas attiecības atšķirības) būtiski palielina vīriešu un sieviešu darba samaksas un pensiju atšķirības, izraisot lielāku nabadzības un sociālās atstumtības risku sievietēm, kura negatīvā ietekme skar arī viņu bērnus un ģimenes;
- F. tā kā Pekinas Rīcības platformā ir uzsvērts, ka dažādas politikas jomas un programmas, tostarp nodokļu politika, ir jāanalizē no dzimumu līdztiesības perspektīvas un jāpielāgo tā, lai veicinātu produktīvo aktīvu, bagātības, iespēju, ienākumu un pakalpojumu vienlīdzīgāku sadalījumu;
- G. tā kā CEDAW ir noteikts, ka ģimenes pamatā ir jābūt katra ģimenes locekļa līdztiesības, tiesiskuma un personiskās izaugsmes principiem, arī nodokļu tiesību jomā sievietes uztverot tāpat kā vīriešus, proti, kā patstāvīgus cilvēkus un neatkarīgas iedzīvotājas, nevis vīriešu aprūpētas personas;

⁽¹⁾ OV C 407, 4.11.2016., 2. lpp.

⁽²⁾ OV C 66, 21.2.2018., 30. lpp.

⁽³⁾ OV C 76, 28.2.2018., 93. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 263, 25.7.2018., 49. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 369, 11.10.2018., 132. lpp.

Otrdiena, 2019. gada 15. janvāris

- H. tā kā dalībvalstis kā Starptautiskā pakta par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām parakstītājas ir apņēmušās pildīt pienākumu mobilizēt maksimālus pieejamos resursus, lai iegūtu līdzekļus ekonomisko, sociālo un kultūras tiesību pakāpeniskai īstenošanai;
- I. tā kā iedzīvotāju ienākuma nodokļa noteikumi, kuru dēļ sievietēm netieši ir nelabvēlīgāks stāvoklis saistībā ar piekļuvi nodarbinātībai un tās nosacījumiem, kā arī ar darba devēja nodrošinātajām pensijām, var būt pretrunā 14. pantam 2006. gada 5. jūlija Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/54/EK ⁽¹⁾ par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos ⁽²⁾;
- J. tā kā Komisijas dienestu darba dokumentā “Stratēģiskā iesaistīšanās dzimumu līdztiesības veicināšanā 2016.–2019. gadā” ir norādītas dzimumu līdztiesībai svarīgas jomas, tostarp nodokļu politika, taču tajā nav saistošu noteikumu vai aicinājuma dalībvalstu līmenī īstenot integrētu pieeju dzimumu līdztiesības nodrošināšanai;
- K. tā kā nodokļu politikā var būt iekļauta tieša vai netieša diskriminācija dzimuma dēļ; tā kā tieša diskriminācija nozīmē, ka nodokļu noteikumi tieši attiecas vai nu uz vīriešiem, vai arī sievietēm kādā noteiktā veidā, savukārt netieša diskriminācija nozīmē, ka nodokļu noteikumi teorētiski visiem tiek piemēroti vienādi, taču faktiski ir diskriminējoši pret sievietēm, jo politika mijiedarbojas ar uzvedības/ienākumu modeļiem, kas atšķirīgi ietekmē dzimumus; tā kā lielākā daļa dalībvalstu ir atcēlušas tādus noteikumus nodokļu jomā, kas nepārprotami paredz atšķirīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, taču netieša nodokļu diskriminācija dzimuma dēļ joprojām ir izplatīta visā ES, jo nodokļu noteikumi mijiedarbojas ar sociālekonomisko situāciju;
- L. tā kā politikas izvēles, kas paredz palielināt un pārdalīt ieņēmumus, var nesamērīgi ietekmēt sieviešu ienākumus un ekonomisko drošību un samazināt viņu piekļuvi kvalitatīviem sabiedriskajiem pakalpojumiem, tā apdraudot viņu spēju īstenot savas ekonomiskās un sociālās tiesības un virzību uz dzimumu līdztiesību;
- M. tā kā dzimumperspektīvas trūkums ES un valstu nodokļu politikā pastiprina pašlaik pastāvošo plaisu starp dzimumiem (nodarbinātība, ienākumi, neapmaksāts darbs, pensija, nabadzība, bagātība utt.), neveicina sieviešu iekļaušanu un palikšanu darba tirgū un atbalsta tradicionālās dzimumu lomas un stereotipus;
- N. tā kā nodokļu politikas izstrāde ir būtisks stratēģijas “Eiropa 2020” elements; tā kā Eiropas pusgada galvenais mērķis joprojām ir nodrošināt atbilstību Stabilitātes un izaugsmes paktam un tā kā ar dzimumu saistīti aspekti bieži netiek ņemti vērā prioritātēs un ieteikumos, jo īpaši attiecībā uz nodokļiem;
- O. tā kā regresīvas izmaiņas, kas pēdējās desmitgadēs ir vērojamas dalībvalstīs attiecībā uz darbaspēka, uzņēmumu ienākuma, patēriņa un īpašuma nodokļiem, ir novājinājušas nodokļu sistēmu pārdales spēju un sekmējušas ienākumu nevienlīdzības saasināšanos; tā kā šīs strukturālās pārmaiņas ir pārvirzījušas nodokļu slogu uz grupām ar zemiem ienākumiem — tāpat it īpaši sievietēm —, jo ienākumu sadalījums starp sievietēm un vīriešiem ir nevienlīdzīgs, augstāko ienākumu pelnītāju vidū ir maz sieviešu, pamatpreču un pamatpakalpojumu patēriņa rādītājs sieviešu vidū ir lielāks nekā sabiedrības vidējais rādītājs, un salīdzinoši lielu daļu no sieviešu kopējiem ienākumiem veido no darba gūtie ienākumi, bet salīdzinoši mazu daļu — ienākumi no kapitāla ⁽³⁾;
- P. tā kā jo īpaši sievietes var saskarties ar ekonomisku nevienlīdzību, ko izraisa ienākumu nevienlīdzīgs sadalījums starp sievietēm un vīriešiem, nelielais sieviešu īpatsvars lielāko ienākumu guvēju vidū un salīdzinoši lielais darba ienākumu īpatsvars un mazais kapitāla ienākumu īpatsvars no sieviešu kopējiem ienākumiem ⁽⁴⁾;
- Q. tā kā kopš pagājušā gadsimta 80. gadiem uzņēmumu ienākuma nodokļa vidējās likmes ir būtiski samazinājušās — no vairāk nekā 40 % līdz 21,9 % 2018. gadā, savukārt patēriņa nodokļu (no kuriem PVN veido būtisku daļu) likmes kopš 2009. gada ir palielinājušās, 2016. gadā sasniedzot 20,6 % ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta Politikas departaments C, “Gender equality and taxation in the European Union” (Dzimumu līdztiesība un nodokļu politika Eiropas Savienībā), 2017. gads.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta Politikas departaments C, “Gender equality and taxation in the European Union” (Dzimumu līdztiesība un nodokļu politika Eiropas Savienībā), 2017. gads.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta Politikas departaments C, “Gender equality and taxation in the European Union” (Dzimumu līdztiesība un nodokļu politika Eiropas Savienībā), 2017. gads.

⁽⁵⁾ Eiropas Komisija, Nodokļu politikas un muitas savienības ĢD, “Taxation Trends in the European Union – Data for the EU Member States, Iceland and Norway – 2018 Edition” (Nodokļu politikas tendences Eiropas Savienībā: dati par ES dalībvalstīm, Islandi un Norvēģiju, 2018. gada redakcija).

Otrdiena, 2019. gada 15. janvāris

- R. tā kā pašreizējā makroekonomikas politikā lielāka vērība būtu jāpievērš neapmaksātas aprūpes un māsasimniecības darba nozīmei un tā kā pierādījumi rāda, ka 80 % gadījumu aprūpi ES veic neapmaksāti neoficiāli aprūpētāji un 75 % no tiem ir sievietes; tā kā atsevišķi nodokļu politikas veidi, nepietiekami finansēti sabiedriskie pakalpojumi un apgrūtināta sociālo pakalpojumu pieejamība nesamērīgi ietekmē grupas ar zemiem ienākumiem un it īpaši sievietes, jo viņas bieži nodrošina trūkstāso aprūpi, izglītību un cita veida ģimenes atbalstu, parasti par to nesaņemot atlīdzību, tādēļ nesamērīgi liela atbildība par aprūpi joprojām gulstas uz sievietēm; tā kā tieši nabadzīgākās un neaizsargātākās sievietes ES dalībvalstīs saskaras ar dubultu slogu, proti, neoficiālu aprūpes darbu un slikti apmaksātu nestabilu nodarbinātību⁽¹⁾;
- S. tā kā gandrīz visas dalībvalstis ir savām ienākuma nodokļa sistēmām piemērojušas divējādu pieeju, proti, nosakot augstāku nodokļu robežlīmeni otrā naudas pelnītāja ienākumiem un ieviešot vienotas nodokļu likmes lielākajai daļai kapitāla ienākumu veidu; tā kā lielākajā daļā dalībvalstu nesamērīgi lielais nodokļu slogs, kas tiek piemērots otrajam naudas pelnītājam ģimenē tieša progresīvā nodokļa grafiku dēļ, kurus piemēro darba algai, ir viens no galvenajiem šķēršļiem, kas kavē sieviešu dalību darba tirgū⁽²⁾, papildus citiem nodokļu un pabalstu nosacījumiem un bērnu aprūpes vispārējo pakalpojumu izmaksām un nepietiekamībai;
- T. tā kā neaktivitātes “slazda” līmeni (pašreiz 40 %) un zema atalgojuma “slazda” līmeni, kas nesamērīgi ietekmē sievietes un nemotivē viņu pilnvērtīgu dalību nodarbinātībā, savā ziņā nosaka tiešo nodokļu noteikumus, kas papildina pabalstu zaudēšanu;
- U. tā kā dažās dalībvalstīs ģimenes var izmantot nodokļu samazinājumus arī saistībā ar apgādājamu laulāto draugu, pabalstiem precētiem pāriem un/vai nodokļu kredītiem pāriem ar vienu pelnītāju, un tas saglabā asimetriju salīdzinājumā ar viena vecāka, galvenokārt sieviešu, ģimenēm un neņem vērā ES ģimeņu situāciju atšķirības; tā kā šādi nodokļu atvieglojumi parasti nemotivē precētu sieviešu ienākšanu darba tirgū un tieši vai netieši sekmē sieviešu laika pārdali nevis apmaksāta darba veikšanai, bet gan neapmaksātam darbam;
- V. tā kā pētniecība par nodokļu ietekmi uz dzimumu nevienlīdzību uzņēmumu pārticības, individuālās pārticības un īpašumu ziņā nav pietiekami attīstīta, ir steidzami jānodrošina, lai šajās jomās būtu pieejami pēc dzimumiem sadalīti dati,
1. aicina Komisiju atbalstīt dzimumu līdztiesību visās nodokļu politikas jomās un izdot īpašas pamatnostādnes un ieteikumus dalībvalstīm, lai izskaustu ar nodokļiem saistītu dzimumu diskrimināciju un lai nodrošinātu, ka netiek pieņemti jauni tiesību akti, programmas vai prakse nodokļu un finansējuma izlietojuma jomā, kas palielina dzimumu nevienlīdzību tirgū vai vīriešu un sieviešu ienākumu nevienlīdzību pēc nodokļu atskaitīšanas;
 2. uzsver, ka saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts LES 5. panta 3. punktā, dalībvalstis var brīvi paredzēt savas nodokļu politikas noteikumus ar nosacījumu, ka tiek ievēroti ES noteikumi; uzsver arī, ka, lai pieņemtu ES lēmumus par nodokļu jautājumiem, ir vajadzīga visu dalībvalstu vienprātīga piekrišana;
 3. aicina Komisiju veicināt CEDAW konvencijas ratifikāciju Eiropas Savienībā, tāpat kā tā veicināja Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām ratifikāciju un veicina Stambulas konvencijas ratifikāciju;
 4. mudina Komisiju paaugstināt darba dokumenta par stratēģisko iesaistīšanos dzimumu līdztiesības veicināšanā statusu, pieņemot to kā paziņojumu⁽³⁾, un iekļaut skaidrus mērķus un pamatdarbības sieviešu un vīriešu līdztiesības uzlabošanai, veicot visu ES darbību analīzi pa nozarēm, ietverot nodokļu aspektus; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai tiktu pienācīgi īstenoti ES tiesību akti par netiešu un tiešu diskrimināciju dzimuma dēļ, un sistemātiski uzraudzīt šādas īstenošanas progresu, lai pārliecinātos, ka vīrieši un sievietes ir vienlīdzīgi dalībnieki;

⁽¹⁾ Institute of Development Studies, “Redistributing Unpaid Care Work – Why Tax Matters for Women’s Rights” (Neapmaksāta aprūpes darba pārdale — kādēļ nodokļiem ir nozīme sieviešu tiesību aizsardzībā), politisks brīfings, 109. izdevums, 2016. gada janvāris.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta Politikas departaments C, “Gender equality and taxation in the European Union” (Dzimumu līdztiesība un nodokļu politika Eiropas Savienībā), 2017. gads.

⁽³⁾ Kā noteikts Padomes 2016. gada 16. jūnija secinājumos par dzimumu līdztiesību.

Otrdiena, 2019. gada 15. janvāris

Tiešie nodokļi*Fizisko personu nodokļi*

5. norāda, ka nodokļu politika ietekmē dažādu veidu mājsaimniecības (piemēram, divu pelnītāju mājsaimniecības, viena pelnītāja un vienas pelnītājas mājsaimniecības u. c.); uzsver negatīvo ietekmi uz sieviešu nodarbinātības un ekonomiskās neatkarības veicināšanu, kā arī vērš uzmanību uz lielajām sieviešu un vīriešu pensijas atšķirībām, kas izriet no kopīgas nodokļu sistēmas; uzsver, ka turpmāk nodokļu sistēmas nevajadzētu balstīt pieņemumā, ka mājsaimniecības locekļi apkopo savus līdzekļus un vienlīdzīgi ar tiem dalās, un ka, lai panāktu sievietēm piemēroto nodokļu taisnīgumu, būtiska nozīme ir individuālu nodokļu sistēmai; uzskata, ka ir ļoti svarīgi panākt, lai vīrieši un sievietes būtu vienlīdzīgi pelnītāji un vienlīdzīgi aprūpes sniedzēji; aicina visas dalībvalstis pakāpeniski ieviest individuālu nodokļu sistēmu, nodrošinot, ka pilnībā tiek saglabāti visi finansiālie un cita veida pabalsti, kas saistīti ar vecāku stāvokli un ko nodrošina pastāvošās kopīgās nodokļu sistēmas; atzīst, ka dažās dalībvalstīs šādas individuālas nodokļu sistēmas ieviešanai var būt vajadzīgs pārejas periods; prasa, lai šādu pārejas periodu laikā tiktu likvidēti visi nodokļu izdevumi, kas balstās kopīgos ienākumos, un norāda — ir jānodrošina, ka visi nodokļu atvieglojumi, naudas pabalsti un valdības pakalpojumi natūrā tiek piešķirti indivīdiem, lai nodrošinātu viņu finansiālo un sociālo neatkarību;

6. pieņem zināšanai Komisijas 2017. gada 20. novembra paziņojumu “ES rīcības plāns 2017.–2019. gadam. Vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirības likvidēšana” (COM(2017)0678), kurā atzītas astoņas rīcības jomas, un aicina dalībvalstis palielināt centienus, lai efektīvi novērstu vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirības nolūkā uzlabot sieviešu ekonomisko situāciju un aizsargāt viņu ekonomisko neatkarību;

7. norāda, ka 2014. gadā vidējā neto iedzīvotāju ienākuma nodokļa likme otrajam pelnītājam ar diviem bērniem ES ESAO dalībvalstīs bija 31 %, savukārt visās ESAO valstīs — 28 %; aicina Komisiju pastāvīgi uzraudzīt un stiprināt vienādas darba samaksas par vienādu un līdzvērtīgu darbu principa piemērošanu sievietēm un vīriešiem dalībvalstīs, lai nodrošinātu nevienlīdzības izskaušanu gan darba tirgū, gan nodokļu jomās; aicina Komisiju un dalībvalstis risināt horizontālo un vertikālo segregāciju darba tirgū, novēršot dzimumu nelīdztiesību un diskrimināciju nodarbinātībā, kā arī mudinot — jo īpaši, īstenojot izglītības un informētības vairošanu meiteņu un sieviešu vidū — uzsākt mācības, iekārtoties darbā un virzīt karjeru inovatīvās izaugsmes nozarēs, tostarp IKT un STEM;

8. aicina dalībvalstis nodrošināt, lai ar nodarbinātību un pašnodarbinātību saistītie nodokļu atvieglojumi neradītu diskrimināciju dzimuma dēļ, un izskatīt iespēju piemērot nodokļu atvieglojumus un citus finanšu ieguvumus vai pakalpojumus otrajiem pelnītājiem un vientuļajiem vecākiem; turklāt aicina dalībvalstis izskatīt dažādas iespējas, kā risināt jautājumu par sieviešu nepietiekamu dalību darba tirgū, un risināt iespējamās ekonomiskās šķēršļus, kas kavē otro naudas pelnītāju ģimenē ienākšanu darba tirgū; norāda, ka dzimumu diskrimināciju var radīt arī ar darbu saistītu nodokļu samazinājumu un atbrīvojumu piemērošana, piemēram, labvēlīgs nodokļu režīms virsstundu darbam, kas nodrošina ieguvumu galvenokārt tajās profesijās, kurās patlaban strādā vīrieši;

9. aicina dalībvalstis nemazināt to iedzīvotāju ienākuma nodokļa sistēmas progresīvo raksturu, piemēram, cenšoties vienkāršot iedzīvotāju ienākuma nodokļa sistēmu;

10. prasa iedzīvotāju ienākuma nodokli (likmju struktūru, atbrīvojumus, atskaitījumus, pabalstus, kredītus utt.) izstrādāt tā, lai tiktu aktīvi veicināts apmaksāta un neapmaksāta darba, ienākumu un pensiju tiesību vienlīdzīgs sadalījums starp sievietēm un vīriešiem, un izskaust atvieglojumus, kas veicina dzimumu nevienlīdzību;

11. uzskata, ka darba tirgū valdošās nevienlīdzības dēļ sievietes var būt nesamērīgi pakļautas kādām konkrētām nodokļu politikas nostādnēm; uzskata, ka piemērots veids, kā risināt šo problēmu, ir darba tirgus instrumentu reforma, ar kuru risināt jautājumu par sieviešu ekonomisko neatkarību; prasa dalībvalstīm un Savienības iestādēm veicināt pētniecību par dzimuma atšķirību ietekmi uz pensijām un sieviešu finansiālo neatkarību, ņemot vērā tādus jautājumus kā sabiedrības novecošana, veselības stāvokļa atšķirības un paredzamais mūža ilgums, to, ka ir mainījušās ģimenes struktūras un ka ir palielinājies vienas personas mājsaimniecību skaits, kā arī atšķirības sieviešu individuālajā situācijā;

Otrdiena, 2019. gada 15. janvāris

Nodokļu uzlikšana uzņēmumiem

12. prasa dalībvalstīm, kuru agresīvā nodokļu plānošana ir konstatēta Eiropas pusgada ziņojumos, grozīt savus tiesību aktus un pēc iespējas drīzāk svītrot attiecīgos nosacījumus⁽¹⁾; pauž bažas par pastāvošo risku saistībā ar to, ka pat sadarbojoties nolūkā koordinēt ienākuma nodokļa bāzes, dalībvalstis vienlaikus var atklāt jaunus noteikumus, kas veicina agresīvu nodokļu plānošanu uzņēmumos, liekot dalībvalstīm meklēt citus nodokļu iekasēšanas avotus (tostarp patērēja nodokļu jomā), kas nesamērīgi ietekmē sievietes;

13. aicina dalībvalstis racionalizēt nodokļu stimulus vai atbrīvojumus, ko tās piešķir uzņēmumiem, lai nodrošinātu, ka attiecīgie nodokļu stimuli un atvieglojumi galvenokārt nodrošina ieguvumus mazajiem uzņēmumiem un veicina patiesu inovāciju, un *ex ante* un *a posteriori* izvērtēt šādu stimulu iespējamo ietekmi uz dzimumu līdztiesību;

Nodokļu uzlikšana kapitālam un īpašumam

14. norāda, ka uzņēmumu un īpašuma nodokļiem ir būtiska loma nevienlīdzības mazināšanā, veicot pārdali nodokļu sistēmas ietvaros, kā arī tādu ieņēmumu nodrošināšanā, ar kuriem tiek finansēts sociālais nodrošinājums un sociālie pārvēdumi;

15. norāda, ka bērna aprūpes pakalpojumu nepieejamība, ierobežojošas izmaksas un tādas infrastruktūras nepietiekamība, kura piedāvā kvalitatīvus bērna aprūpes pakalpojumus, joprojām ir būtiski šķēršļi, kas kavē galvenokārt sieviešu vienlīdzīgu dalību visās sabiedrības jomās, tostarp nodarbinātībā; aicina dalībvalstis pilnveidot nodokļu politiku, lai uzlabotu cenas ziņā pieejamu kvalitatīvu bērna aprūpes pakalpojumu nodrošinājumu un pieejamību, piedāvājot nodokļu stimulus, lai samazinātu šķēršļus, kas kavē sieviešu iesaistīšanos apmaksātā nodarbinātībā, un veicināt apmaksāta un neapmaksāta darba vienlīdzīgu dalīšanu māsaimniecībās, tādējādi mazinot sieviešu un vīriešu darba samaksas un pensijas atšķirības; uzsver, ka šai politikai būtu jāveicina sieviešu integrācija darba tirgū, īpašu vērību pievēršot ģimenēm ar zemiem ienākumiem, viena vecāka ģimenēm un citām nelabvēlīgākā situācijā esošām grupām;

16. aicina dalībvalstis pilnībā īstenot Padomes 2004. gada 13. decembra Direktīvu 2004/113/EK, ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, ar kuru cita starpā novērš un aizliedz uz dzimumu balstītu diskrimināciju attiecībā uz finanšu preču un pakalpojumu piedāvājumu apdrošināšanā un ar to saistītās jomās; prasa vākt datus, lai iegūtu precīzu informāciju par iespējamiem trūkumiem īstenošanas procesā; uzsver, ka īpašumtiesības ir pakļautas subsidiaritātes principam un ka ES nepastāv īpašumtiesību normas, kas būtu diskriminējošas sievietēm vai vīriešiem, jo tiesības uz īpašumu pieder tā īpašniekam;

17. pauž nožēlu par to, ka kopumā uz īpašumiem balstītu nodokļu ieguldījums kopējos nodokļu ieņēmumos ir bijis samērā neliels, veidojot 5,8 % no kopējiem nodokļu ieņēmumiem ES 15 dalībvalstīs un 4,3 % ES 28 dalībvalstīs⁽²⁾;

18. pauž nožēlu par to, ka kopš 2002. gada ir samazinājusies kapitāla nodokļu daļa — to cita starpā ir izraisījuši daudzās dalībvalstīs vērojamā vispārējā tendence vairs nepiemērot regulāru iedzīvotāju ienākuma nodokļu grafiku kapitāla ienākumiem, bet drīzāk tiem piemērot samērā mērenas vienotas likmes⁽³⁾;

Netiešie nodokļi

19. norāda, ka no 2009. līdz 2016. gadam Savienībā pieauga patērēja nodokļu īpatsvars; norāda, ka dalībvalstīs PVN parasti veido divas līdz trīs ceturtdaļas no patērēja nodokļiem un ka PVN vidēji ES ir sasniedzis aptuveni vienu piektdaļu no kopējiem nodokļu ieņēmumiem⁽⁴⁾;

20. norāda, ka dzimumu diskriminācija sākas brīdī, kad nodokļu tiesību aktos tiek skartas attiecības starp dzimumiem, ar dzimumu saistītas normas un saimnieciskā rīcība; norāda, ka PVN piemīt dzimumu diskriminējošs elements, jo sieviešu patērēja paradumi atšķiras no vīriešu paradumiem — sievietes iegādājas vairāk preču un pakalpojumu, kas saistīti ar veselību, izglītību un uzturu⁽⁵⁾; pauž bažas par to, ka šis faktors apvienojumā ar sieviešu zemākiem ienākumiem rada

⁽¹⁾ Eiropas Komisija, "Eiropas pusgada ziņojumi par valstīm", 2018. gada 7. marts.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta Politikas departaments C, "Gender equality and taxation in the European Union" (Dzimumu līdztiesība un nodokļu politika Eiropas Savienībā), 2017. gads.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta Politikas departaments C, "Gender equality and taxation in the European Union" (Dzimumu līdztiesība un nodokļu politika Eiropas Savienībā), 2017. gads.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta Politikas departaments C, "Gender equality and taxation in the European Union" (Dzimumu līdztiesība un nodokļu politika Eiropas Savienībā), 2017. gads.

⁽⁵⁾ *La Fiscalidad en España desde una Perspectiva de Género* (2016) – Institut per a l'estudi i la transformació d'ela vida quotidiana / Ekona Consultoria.

Otrdiena, 2019. gada 15. janvāris

situāciju, kurā sievietēm ir lielāks PVN slogs; aicina dalībvalstis nodrošināt atbrīvojumus no PVN, mazāku PVN likmi un PVN nulles likmi precēm un pakalpojumiem, kam ir labvēlīga ietekme uz sabiedrību, veselību un/vai vidi, saskaņā ar pašlaik notiekošo ES PVN direktīvas pārskatīšanu;

21. uzskata, ka menstruālās higiēnas preču nabadzība ir aktuāla problēma ES, — *Plan International UK* lēš, ka katra desmitā meitene nevar atļauties sanitārās preces; pauž nožēlu, ka sieviešu higiēnas preces un aprūpes produkti un pakalpojumi bērniem, vecākiem cilvēkiem un personām ar invaliditāti visās dalībvalstīs joprojām netiek uzskatīti par pamatprecēm; aicina visas dalībvalstis atcelt tā dēvēto aprūpes un tamponu nodokli, izmantojot elastību, ko paredz PVN direktīva un piemērojot atbrīvojumus vai 0 % PVN likmes šīm būtiskajām pamatprecēm; atzīst, ka cenas samazinājums, ņemot vērā šo preču atbrīvojumu no PVN, būtu nenovērtējams ieguvums jaunām sievietēm; atbalsta pausto apņemšanos veicināt plašu sanitāro preču pieejamību un mudina dalībvalstis nodrošināt papildu sieviešu higiēnas preces konkrētās (sabiedriskās) vietās, piemēram, skolās, universitātēs un bezpajumtnieku patvērumos, sabiedriskajās tualetēs, kā arī sievietēm ar maziem ienākumiem, lai visā ES pilnībā izskaustu menstruālās higiēnas preču nabadzību;

Izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanas ietekme uz dzimumu līdztiesību

22. norāda, ka izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešana būtiski veicina dzimumu nevienlīdzību Savienībā un pasaulē, jo ierobežo resursus, kas pieejami valdībām, lai uzlabotu situāciju līdztiesības jomā valsts un starptautiskā līmenī⁽¹⁾;

23. atgādina 2017. gada 13. decembra ieteikumus pēc izmeklēšanas attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas⁽²⁾ un iepriekšējo īpašo komiteju (TAX un TAX2) ieteikumus, kas tika izstrādāti, lai cīnītos ar izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu ES; aicina dalībvalstis pēc iespējas drīzāk pieņemt publiskus pārskatus par katru valsti, ES KĶUINB un pārskatīto Procentu un honorāru maksājumu direktīvu;

24. aicina Komisiju un dalībvalstis sekmēt dzimumu ziņā līdztiesīgas nodokļu reformas visos starptautiskajos forumos, tostarp ESAO un ANO, un atbalstīt ANO starpvaldību nodokļu struktūras izveidi, kurā pārstāvētas visas pasaules valstis un kurā sievietēm un vīriešiem un vienādas balsošanas tiesības un kurā sievietes un vīrieši ir vienādi pārstāvēti; uzsver, ka šādai struktūrai jābūt labi nodrošinātai, lai apgūtu īpašās zināšanas dzimumu ziņā līdztiesīgas nodokļu politikas jomā;

25. norāda, ka nodokļu dubultās uzlikšanas nolīgumi, kas noslēgti starp dalībvalstīm un jaunattīstības valstīm, parasti neveicina nodokļu uzlikšanu to izcelsmes vietā, tādējādi nodrošinot ieguvumu daudznacionāliem uzņēmumiem, jo jaunattīstības valstis nemobilizē vietējos resursus; norāda, ka nespēja mobilizēt vietējos resursus šādās valstīs liedz pilnībā finansēt sabiedriskos pakalpojumus, piemēram, veselības aprūpes vai izglītības jomā, un šāda situācija nesamērīgi ietekmē sievietes un meitenes; mudina dalībvalstis pilnvarot Komisiju pārskatīt spēkā esošos nodokļu dubultās uzlikšanas nolīgumus, lai izvērtētu un risinātu problēmas šajā jomā, un nodrošināt, ka turpmākie nodokļu dubultās uzlikšanas nolīgumi papildus vispārīgajiem noteikumiem par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu ietver noteikumus par dzimumu līdztiesību;

26. aicina īpašo komiteju TAX3, sagatavojot savu ieteikumus, ņemt vērā dzimumu aspektu;

Dzimumu līdztiesības aspekta integrēšana nodokļu politikā

27. aicina Komisiju un dalībvalstis regulāri veikt fiskālās politikas ietekmes uz dzimumu līdztiesību novērtējumus šajā aspektā, pievēršot uzmanību palielinošai ietekmei un netiešai diskriminācijai, lai nodrošinātu, ka fiskālās politikas jomās ES nav nedz tiešas, nedz arī netiešas diskriminācijas;

⁽¹⁾ UN 'Final study on illicit financial flows, human rights and the 2030 Agenda for Sustainable Development' (ANO Galīgais pētījums par nelikumīgām finanšu plūsmām, cilvēktiesībām un ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam), ko sagatavoja neatkarīgais eksperts jautājumos, kas attiecas uz valstu ārējā parāda un citu starptautisko finanšu saistību ietekmi uz visu cilvēktiesību pilnīgu īstenošanu, jo īpaši ekonomikas, sociālajā un kultūras jomā, 2016. gads.

⁽²⁾ OV C 369, 11.10.2018., 132. lpp.

Otrdiena, 2019. gada 15. janvāris

28. aicina dalībvalstis apmainīties ar paraugpraksi attiecībā uz darba tirgu un nodokļu sistēmu struktūru, lai palīdzētu samazināt vīriešu un sieviešu darba samaksas un pensiju atšķirības, tādējādi veicinot lielāku taisnīgumu un vienlīdzību vīriešiem un sievietēm piemēroto nodokļu ziņā;

29. atgādina Komisijai, ka kopš saskaņā ar Lisabonas līgumu ES Pamattiesību harta ir integrēta primārajos tiesību aktos, dzimumu līdztiesības veicināšana ES politikas jomās un darbībās ir juridiski saistošs pienākums;

30. atzīst, ka daudzas interešu pārstāvības un pilsoniskās sabiedrības grupas jūtas izslēgtas no apspriedēm par nodokļu politiku, jo tām trūkst zināšanu, un ka tādējādi daudzās dalībvalstīs budžeta konsultāciju procesos ir pārmērīgi pārstāvētas rūpniecības un finanšu interešu grupas; aicina dalībvalstis risināt šo jautājumu, papildus reālas apspriešanās iespējām ar pilsonisko sabiedrību arī izglītojot par budžeta procesiem;

31. aicina Komisiju pildīt savu juridisko pienākumu veicināt dzimumu līdztiesību, tostarp savos novērtējumos par nodokļu pamatpolitikas struktūru; uzsver — lai Eiropas pusgada ietvaros pārskatītu dalībvalstu nodokļu sistēmas, kā arī sagatavotu konkrētām valstīm adresētus ieteikumus, tie šajā jomā ir rūpīgi jāizanalizē;

32. aicina Komisiju izmantot stratēģijas “Eiropa 2020” prioritātes, lai risinātu strukturālas nepilnības Eiropas ekonomikā, novērstu vīriešu un sieviešu darba samaksas un pensiju atšķirības, uzlabotu ES konkurētspēju un produktivitāti, kā arī atbalstītu ilgtspējīgu sociālo tirgus ekonomiku, kas nodrošina ieguvumus visām sievietēm un vīriešiem;

33. atgādina savu nostāju par priekšlikumu direktīvai par publisku pārskatu sniegšanu par katru valsti ⁽¹⁾, šajā direktīvā ierosinot vērienīgus pasākumus, lai uzlabotu nodokļu pārredzamību un sabiedrības uzraudzību attiecībā uz daudznacionāliem uzņēmumiem, jo tas ļautu plašākai sabiedrības daļai piekļūt informācijai par gūto peļņu, saņemtajām subsīdijām un samaksāto nodokli jurisdikcijās, kurās tie darbojas; iesaka visu pašreizējo un nākamo nodokļu taisnīguma pētījumu un politikas centrā izvirzīt visaptverošu dzimumu aspekta analīzi, lai panāktu lielāku nodokļu pārredzamību un pārskatatbildību; mudina Padomi panākt kopēju vienošanos par priekšlikumu sākt sarunas ar pārējām ES iestādēm, lai pieņemtu prasību par publisku pārskatu sniegšanu par katru valsti, kas ir viens no galvenajiem pasākumiem, lai panāktu lielāku pārredzamību par uzņēmumu nodokļu informāciju visiem iedzīvotājiem; atgādina, ka dalībvalstīm regulāri jāveic analīze par šādu pasākumu būtisku seku plašāku ietekmi, tostarp analīze par dzimumu diskrimināciju nodokļu politikā, un to spēju gūt iekšzemes ieņēmumus sieviešu tiesību finansēšanai, par to ietekmi uz citām dalībvalstīm un jaunattīstības valstīm, atzīstot, ka šajā jomā jau ir veikts darbs labas nodokļu pārvaldības platformas darbības ietvaros;

34. norāda, ka dzimumu līdztiesība ir ne tikai pamata cilvēktiesības, bet ka tās panākšana arī veicinātu iekļaujošāku un ilgtspējīgāku izaugsmi; uzsver, ka dzimumu līdztiesības principa ievērošanas analīze budžeta plānošanā ļautu iegūt pilnīgāku informāciju par publisko investīciju sadalošo ietekmi uz vīriešiem un sievietēm; aicina Komisiju un dalībvalstis, plānojot budžetu, ievērot dzimumu līdztiesības principu, proti, skaidri noteikt, kāda publiskā finansējuma daļa ir paredzēta sievietēm, un nodrošināt, ka visi politikas pasākumi, kas ir vērsti uz resursu mobilizēšanu un izdevumu sadali, veicina dzimumu līdztiesību;

35. aicina Komisiju sekmēt nodokļu politikas paraugpraksi, kas ņem vērā ietekmi uz dzimumiem un veicina dzimumu līdztiesību, jo īpaši saistībā ar mājāsaimniecību ienākumu nodokļiem un PVN; aicina Komisiju dzimumu aspekta analīzi ietvert savā gada ziņojumā par nodokļu tendencēm Eiropas Savienībā;

36. atgādina, ka, neraugoties uz Regulai par DFS 2014.–2020. gadam pievienoto kopīgo deklarāciju par integrētu pieeju dzimumu līdztiesības nodrošināšanai, šajā jomā nav gūti vērā ņemami panākumi un ka Komisija saistībā ar DFS vidusposma novērtēšanu neņēma vērā tās īstenošanu; prasa gada budžeta procedūrās izvērtēt un integrēt ES politikas virzienu ietekmi uz dzimumu līdztiesību (dzimumu līdztiesības principa ievērošana budžeta plānošanā); cer, ka Parlaments, Padome un Komisija atjaunos apņemšanos attiecībā uz integrētu pieeju dzimumu līdztiesībai nākamajā DFS un ka to efektīvi uzraudzīs, tostarp DFS vidusposma pārskatīšanā, pienācīgi ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 8. pantā noteikto sieviešu un vīriešu līdztiesības principu;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0284.

Otrdiena, 2019. gada 15. janvāris

37. aicina dalībvalstis pildīt juridisko pienākumu saskaņā ar ES Pamattiesību hartu un veicināt dzimumu līdztiesību, īstenojot ES tiesību aktus un valstu politikas virzienus, ko reglamentē ES tiesību akti;

38. uzsver, ka ir vajadzīgi turpmāki pētījumi un pa dzimumiem apkopoti dati, lai noteiktu nodokļu sistēmā paredzētā sadalījuma un piešķiruma ietekmi uz katru dzimumu; jo īpaši aicina dalībvalstis apkopot arī individuālus, ne tikai mājsaimniecību, nodokļu datus un novērst pēc dzimumiem dalītu datu trūkumu par patēriņa ieradumiem un samazinātu likmju izmantošanu, darījumdarbības ienākumu sadalījumu un saistītajiem nodokļu maksājumiem, kā arī par neto ienākumu sadalījumu, kapitāla ienākumiem un saistītajiem nodokļu maksājumiem;

39. pauž nožēlu par to, ka vairums dalībvalstu neapkopo un nenovērtē individuālus ienākumu nodokļa datus un ka daudzas dalībvalstis joprojām apkopo mājsaimniecību līmeņa datus, izmantojot tikai kopīgus nodokļu sistēmas noteikumus;

40. mudina dalībvalstis izstrādāt atbilstīgu nodokļu un pabalstu atvieglojumu struktūru visos politikas pasākumos, kas mudinātu migrantus atgriezties/iesaistīties apmācībā vai nodarbinātībā;

o

o o

41. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.
